

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

V. Auerte oculos meos ne videant vanitatem. Psal. 118.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

V.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem. Psal. 118.

DEruigilant gemina celso mibi vertice stella, Queis est perpetuis munus in excubis. Nec tamen errantes neque possum dicere fixas, Sed merito, duplex viraque nomen habet. Errat ab officio vaga sepius veraque iuso, Vtraque docta suum fixatenere locum. Motibus amba agiles, fixa star hibus amba, Quod genus boc stellas Oedipus esse putet? Vos, oculi; vos conspicua duo lumina frontis, Sidera vos estis, que mihi binamicant. Vos, quibus in celfa statio data peruigil arce, Excubat vt summa lucida flamma Pharo, Aut qualis specula servans spectator ab alta, Quaque propinqua, videt; quaq; remota, videt. Non tamen vt trepidis qui lucent nauibus ignes, Vos mihi tam sida lampade fertis opem: Flammaregit nautas, dum slama tedaministrat, Aut flammam retrahani que posuere manus; Vos (velut excussis rapidus ruit axis habenis,

VOTA 120 Frenaque qui rupit durior oris equus, Quo iubet, indomitum differtis in auia cur sum, Iam nulla Domini lora regente manu. O oculi! scopulititulo meliore vocandi! Heu quibus allisatot periere rates! Dina peregrinas virgo visura puellas; Mater deposita virginitate, redit. Rex videt Vriaden nitido semel amne lauantem o Illa, Cupidineas vibrat ab amne faces. Pulcra Duci Asyrio dum comit Iuditha formans Assyrium truncat Iuditha compta Ducem. Forte senes niueam semel aspexere Susannam, Ambo senes oculis interiere suis. Nontot, ad infames, dura Acroceraunia, cantes, Hyppotade laceras contuditirarates. Nontot, inexpletis fera faucibus vnda Maleas Scyllaque veliferas bausit auara trabes. Quis pia nune igitur non laudet fædera lobi, Qua cum luminibus sanxerat ille suis? O oculi? o quanto vos tutius illa revulsit, Democriti, propris dextera magna cauis! Quam bene Christiadum quoque nobile Lucia, no-Extudit intrepida lumina bina manu! (men, O oculi l'o scopuli! crudelia, barbara, saxa! Saxa, quibus magna tot cecidere Anima! Quana

Scil

Vti

Qui

Stel

Illin

Puti

Obd

ocul

buso

sibus

LIBER SECVNDVS; Quam male commisso geritis pro munere euram; Ad mala quos totses sensimus esse Duces! Scilicet hac vobis, capitis custodia lege, Pracipuaque arcis credita cura fuit: Vt rectos hominum vultus, sublimiaque ora Digna Polo, bruta deprimeretis humo. Quin potius Superismentes attellitis oris, Hasque super terras, Oceanumque super? Stellarumque super, mundique volubilis orbes, Denique quicquid habet lunaque, solque super? Illius o oculi? spectacula pulcra theatri, Materies, vestris lusibus apta foret. Putre sed aternis conum preponitis Astris, Omnis et in terras pronior iuit amor. Quid faciam? abruptis oculi regnatis habenis, lam frenum indociles imperiumque pati. Obde, Deus, piceas oculis erronibus umbras, Aut superiniecta lumina claude manu. AVGVSTINVS Solil. Cap. 4.

A cæcis oculis qui te non vident, sol illuminans cœlū & terram! væ ca ligantibus oculis, qui te videre non possunt! Va auertentibus oculis, vt no videant veritate! Va non auertetibus, vt videant vanitatem! Fiat